

alle de vigtigste i Forbindelse dermed staaende Forhold, og man vil saaledes finde, at dette Lovforslag for det Første afhandler Spørgsmaalet om Postvæsenets Eneret. Det er som bekendt en uundgaelig Ting for Postvæsenet, dersom det skal kunne bestaae paa en tilfredsstillende Maade for hele Befolkningen, at det har en Eneret; men denne Eneret har hidtil ikke været tilstrækkelig skarpt betegnet, og den har dernæst haft et noget større Omfang, end man anseer nødvendigt for Postvæsenets svarlige Bestaaen. Der er derfor i de to første Paragrapher af det foreliggende Lovforslag gjort et Forsøg paa nøie og skarpt at bestemme den Eneret, som for Fremtiden skal tilkomme Postvæsenet, men tillige paa at indskrænke den til det, som er det Nødvendige, for at Postvæsenet paa en hensigtsmæssig Maade kan udføre sin Gjerning. — Det næste Punkt, som Lovforslaget befkæftiger sig med, er at fastsætte den Opgave, som Postvæsenet ifølge sit Hovedoieemed har. Denne Opgave er i nærværende Lovforslag udvidet noget udover, hvad den har været efter tidligere Love, idet den nemlig efter nærværende Lovforslag ikke alene omfatter de samme Ting som tidligere, nemlig Besørgelsen af Breve, Penge og Pakker, men tillige Besørgelsen af de saakaldte Postanviisninger og Postforbud, som tidligere kun efter administrative Regler har været overtaget af Postvæsenet, og endelig Forsendelsen af Tidender og Tidsskrifter, hvorpaa der abonneres, tilligemed Opkrævningen af Betalingen for disse. Disse Opgaver have nu været udførte af Postvæsenet saalænge, og ere i den Grad gaaede over i Nationens Bevidsthed som Opgaver, der bør fyldestgøres gennem Postvæsenet, at jeg ikke har haft nogen Betænkelighed ved at optage dem mellem de Ting, Postvæsenet er forpligtet til at paatage sig. De Bestemmelser, som ere nødvendige for en svarlig Udførelse af Postvæsenets Hovedopgave, omhandles altsaa i det 1ste Capitel af det her foreliggende Lovforslag. — Det 2det Capitel omhandler Postgangen og Postbefordringen, og der er der givet de Regler i denne Retning, som det ansees for nødvendigt at have fastsat ved Lov. Selvfølgelig vil jo en stor og væsentlig Deel deraf være af den Slags Bestemmel-

ser, som ikke egne sig til at bestemmes ved Lov, idet de ere afhængige af de Bevillinger, som der gives ved de finantzielle Love; derimod er der andre, som navnlig berøre de Forpligtelser, som Private have og bør have med Hensyn til Postvæsenet i denne Henseende. Disse bør fastlaaes ved Lov, og det er det, der er skeet i de her foreliggende Paragrapher, som iøvrigt ikke indeholde nogen betydelig Afvigelse fra, hvad der allerede er lovbestemt.

Det 3die Capitel omhandler Betalingen for Benyttelsen af Posten, og der er det altsaa, at der, som jeg nylig tillod mig at bemærke, er gjort et Forsøg paa at komme til et Hvildepunkt, idet man har draget sig til Nytte den mere forsøgsvisse Fremgangsmaade, som man har benyttet siden Rigsdagen første Gang vedtog en Lov om Postforsendelser. De Forandringer, som her ere foreslaaede i Tavlerne for Postforsendelser, ere jo forberedte gennem flere af Rigsdagen og Rigsraadet vedtagne Lovbestemmelser, hvorved man lidt efter lidt har nærmet sig det Maal, som jeg troer man nu kan komme til, nemlig at faae en fuldkommen klar og eensartet Tart for de forskellige Postforsendelser, en Tart, der beroer paa ganske faa og simple Grundsætninger, som Enhver let kan beholde, og hvorigennem man uden Vanskelighed kan erindre selve Tarten, — altsaa at erholde saadanne Bestemmelser, som i det Hele taget ere de bequæmeste og bedste for det corresponderende Publicum, uden at derfor det Formaal opgives, at Postvæsenet bør og maa kunne dække sine Udgifter. Jeg skal nu tillade mig for det Første at nævne, hvorledes jeg har foreslaaet Forholdet stillet med Hensyn til Breve. Det vil erindres, at det ved Postloven af 1851 blev bestemt, at Portoet for et enkelt Brev, det vil sige et Brev, der veier et Lod og derunder, skulde være 6 Sk., saa snart det enten var ufrankeret eller frankeret paa anden Maade, end ved Frimærke, og 4 Sk., naar det var frankeret med Frimærke, og at derpaa steg Tarten med 4 Sk. for hvert Lod, Brevet veiede mere. Dette gav, saavidt jeg erindrer, 8 Satsler for Breve efter deres forskjellige Vægt. Disse 8 Satsler blev ved en Lov, som blev givet i 1865, indskrænkede til 3 og ved en Lov af 1867 ind-